

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 13 maja 2025 r.

NR.8361.209.2024

**MEGAPUNKT - 500
OGÓLNOPOLSKA SIEĆ PROMOCJI
HANDLOWEJ sp. z o.o.
ul. Osiedle Oświecenia 30
31-636 Kraków
adres do doręczeń:
ul. Mrozowa 9
31-752 Kraków
ADE: AE:PL-69506-71764-IJFAW-15**

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 91 pkt 26 lit. d w zw. z art. 92 pkt 5 oraz w zw. z art. 93 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (t.j. Dz.U. z 2024, poz. 573), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy **MEGAPUNKT - 500 OGÓLNOPOLSKA SIEĆ PROMOCJI HANDLOWEJ SPÓŁKA Z O.O.**, ul. Osiedle Oświecenia 30, 31-636 Kraków, NIP: 6771005783, karę pieniężną w wysokości **5.000,00 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 39 pkt 3 ustawy.

Wyżej wskazaną karę pieniężną na podstawie art. 93 ust. 6 ustawy, przedsiębiorca zobowiązany jest wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z treścią art. 93 ust. 7 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 21 do 31 października 2024 r., kontrolę w sklepie MEGAPUNKT mieszczącym się w Centrum Handlowym PLAZA Poznań, ul. Drużbickiego 2, 61-693 Poznań, prowadzonym przez MEGAPUNKT - 500 Ogólnopolska Sieć Promocji Handlowej sp. z o.o., ul. Osiedle Oświecenia 30, 31-636 Kraków, NIP: 6771005783. Celem kontroli było sprawdzenie przestrzegania przez dystrybutora przepisów określonych w art. 37 i art. 39 ustawy.

W zakresie objętym kontrolą stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy:

- udostępniał na rynku sprzęt bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy;
- udostępniał na rynku sprzęt, przy którym brak było wyjaśnienia znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy,
- udostępniał na rynku sprzęt, przy którym brak było informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych.

Nieprawidłowości w zakresie art. 39 pkt 3 ustawy stwierdzono w stosunku do następujących sprzętów:

1. Lampa stołowa LED, kod EAN: 8000409389098;
2. Elektryczny zestaw młynków do pieprzu RICHMOND, kod EAN: 5011268893568;
3. Waga kuchenna elektroniczna ZYLIS, kod EAN 5011268862205;
4. Kuchenny minutnik magnetyczny BRABANTIA, kod EAN 8710755121982.

Zgodnie z treścią art. 39 pkt 3 ustawy, *„Dystrybutor jest obowiązany do udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych”.*

Z kolei w myśl art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, *„Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:*

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1,*

2) *potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych*”.

Jak wynika z art. 91 pkt 26 lit. d ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 39:

d) udostępnia na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1.”

Zgodnie z treścią art. 92 pkt 5 ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 26 - od 5 000 zł do 500 000 zł.

Stosownie do treści art. 93 ust. 3 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu*”.

Wobec powyższego, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 8 kwietnia 2025 r., znak NR.8361.209.2024 zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 93 ust. 3 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2025 r. (data wpływu 30 kwietnia 2025 r.), strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, w którym poinformowała, że wszystkie stwierdzone podczas kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Działania naprawcze podjęto niezwłocznie po wskazaniu uchybień przez kontrolujących w szczególności:

- uzupełniono brakującą dokumentację produktową,
- zaktualizowano oznakowanie oraz dołączono wymagane informacje środowiskowe i zdrowotne,
- wdrożono procedury wewnętrzne mające na celu niedopuszczenie do podobnych uchybień w przyszłości poprzez nałożenie na jednego z pracowników sieci Megapunkt obowiązku dokonywania okresowych kontroli dokumentacji będącej w obiegu sieci pod względem jej zgodności z aktualnymi przepisami prawa obowiązującego.

W związku z powyższym, strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa.

Organ podnosi, iż argumenty strony przedstawione w toku postępowania nie mają wpływu na ocenę wystąpienia stwierdzonych w toku kontroli naruszeń, a także nie dają podstawy do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia decyzji. Okoliczności wskazane w przesłanej odpowiedzi zostały natomiast uwzględnione przez organ przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej.

Organ w toku postępowania ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 93 ust. 4 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Ponadto, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że nie zachodzą w sprawie przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Organ ustalił, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W sprawie doszło wprowadzić do zaprzestania naruszania prawa, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli. Ponadto okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie dopełnił nałożonego na niego obowiązku określonego w art. 39 pkt 3 ustawy. Przedsiębiorca uchybił zatem realizacji celów ustawy w zakresie ochrony środowiska naturalnego, a w konsekwencji również zdrowia ludzi. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa

o istotnej wadze. Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na

grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono, że wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy, kontrolowany przedsiębiorca udostępniał na rynku sprzęt bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji, zgodnie z regulacją art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy np. tym konsumentom, którzy nabyli i następnie używali produkty objęte kontrolą przed datą dokonania przez stronę działań naprawczych. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 93 ust. 3 ustawy, *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Dokonując zatem oceny stopnia szkodliwości naruszenia należy stwierdzić, że naruszenie to miało istotny charakter. Nałożone przepisami ustawy wymogi informacyjne ukierunkowane są, jak wynika z sejmowego uzasadnienia projektu ustawy (*„Ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie lub ograniczanie niekorzystnych skutków wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i gospodarowania tymi odpadami oraz przez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania, a w konsekwencji zapobiec porzucaniu niebezpiecznych odpadów w miejscach do tego nieprzystosowanych i zminimalizowaniu nielegalnego demontażu zużytego sprzętu powodowanego chęcią uzyskania zysku ze sprzedaży odpadów do tzw. "punktów skupu złomu".*), na ochronę szeroko pojętego środowiska naturalnego, a w konsekwencji również zdrowia ludzi. Niezrealizowanie ustawowych obowiązków wpływa niekorzystnie na zachowania konsumentów, w szczególności, z uwagi na brak informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami oraz informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych.

W przypadku zakresu i rodzaju naruszenia należy podnieść, że kontrolowany nie dopełnił obowiązku określonego w art. 39 pkt 3 ustawy, który nakłada na przedsiębiorcę obowiązki informacyjne o szerokim i istotnym rodzajowo charakterze.

Odnosząc się do okresu trwania naruszenia stwierdzić należy, że ustawa, a co za tym idzie obowiązki informacyjne dystrybutora, obowiązują od 1 stycznia 2016 r., a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę dotychczasową działalność kontrolowanego przedsiębiorcy, uwzględniono, że nie był on dotychczas karany z tytułu naruszenia przepisów ustawy. Organ wziął także pod uwagę fakt, iż strona jeszcze przed zakończeniem kontroli podjęła działania naprawcze mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Obowiązkiem przedsiębiorcy - dystrybutora udostępniającego na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa. Podkreślić należy, że czynność uwidaczniania wymaganych informacji dla klientów jest całkowicie zależna od przedsiębiorcy.

Po analizie zebranych materiałów, organ w zakresie uznania administracyjnego zdecydował o wymierzeniu kary w dolnej granicy ustawowego zakresu kary.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało wymierzyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.). Wyżej wskazaną karę pieniężną na podstawie art. 93 ust. 6 ustawy, przedsiębiorca zobowiązany jest wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Zastępca Wielkopolskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.